

Szivárvány

A DEBRECEN-NAGYERDEI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

2021/9

„...új
szövetséget
kötök...”

(Jer 31,31)

„Szivárványívet helyezem a felhőkre, az lesz a jele a szövetségnek, melyet én a világgal kötök.” 1Móz 9,13

Huszonötödik többgenerációs táborunkat, a járvány miatt egy év kihagyás után tarthattuk meg 262 fő (köztük 38 első táborozó) részvételével Felsőtárkányban. A bölcsődésekből, óvodásokból, hittanosokból, 70 ifisből, szülőkből, nagy- és dédszülőkből álló tábor átlag életkora 32,6 év volt. A legfiatalabbak 7 hónaposok, a legidősebb 90 éves volt. A tábor lakóinak 48%-a 25 évesnél fiatalabb volt.

A hét címe: „...új szövetséget kötök...” (Jer 31,31)

- A határhelyzetek mikre emlékeztetnek?
- Isten mi mindenre emlékeztethet?
- A változó körülmények között kinek szolgálunk?
- Miért, hogyan tartoznál Isten szövetségébe?

– Szövetségmegújítás!

A témáról délelőttönként 18 bibliakörben beszélgettünk. Esténként Józsué könyve alapján szólt az ige.

Idén 262-re emelkedett a „csupros atyafiak” (tizedszer táborozók) és 51-re a húsz táborban részt vettek száma, őket egy igés kancsóval köszöntöttük.

A hét több mint 8,6 millió forintba került, amely a részvételi díjakból gyűlt össze. Missziós és szociális okból 30 fő kapott támogatást tagjaink céladományából és a „Nagyerdei Egyházközségért” Alapítványtól.

Püski Lajos lelkész

Témafelvezetés

Mit jelent a tábor a mi generációnknak? Sátoraljaújhelyet. A templomot. Az éttermet. De mindez idén nem így volt. Felsőtárkányba mentünk: új hely, új szállás, új élmények. Sokáig tartott a hely felfedezése, néha még a tábor végén is nehézséget jelentett megtalálni célpontunkat.

Csoportunkat Csilla néni vezette. A közös éneklések után a Vöröskő teremben voltak a foglalkozások. Időnk első felében a táborgyertyára gyakoroltunk, a másodikban bibliai történetet vettünk.

A délutáni programok között mindenki talált kedvére valót. Volt kézműves: batikolás, gyertyamártás, kulcstartó-készítés, gyöngyfüzés. Volt számháború, két túrát is szerveztek. Volt medence, amibe mi is bemerészkedtünk. Ez volt a tizedik táborom, így én is ott álltam a csuprosok közt.

Mit jelent a tábor a mi generációnknak? Kiderült, hogy nem a helyet. Hanem azt, amikor mindenki együtt énekel a sátorban, amikor a teaházban társasozunk, amikor sírva nevelsz a táborgyertyán a képsorozaton.

De a lényegét csak akkor érted meg, ha végignézel a sok fiatalon, és tudod, hogy mind egy dolog miatt vagytok itt: hogy Istent dicsőítsétek. Mert ezt jelenti a tábor.

Fazakas Janka, Nagyhitton

A mikor biztos tudomásunkra jutott, hogy a sátoraljaújhelyi üdülő kapuja végleg bezárult előttünk, néhányan temetni kezdték a közös táborozást. Az ÚR keze azonban messzire ér. Ő megtalálta és megmutatta az új kezdet lehetőségét. Ahogy néha mondjuk: ha Isten bezár egy ajtót, valahol kinyit egy másikat.

A helyszínváltás, az új tábor a legjobb dolog volt, ami velünk egyáltalán történhetett. Számos módon tapasztaltuk a megújulást, annak hétköznapi és biblikus értelmében is. Az általános elcsendesedés percei, megújult szövetségünk megpecsételése, méghozzá saját ujjlenyomatunkkal, a tábori közösség meghitt, szeretetteljes hangulata mind azt jelezték, hogy képesek vagyunk a megújulásra, ha Krisztushoz emeljük szívünket, keresztyére tekintetünket.

A táborban kétes értékű mementóként álló Hámán Kató emlékkő eszembe juttatta az Eszter könyvében szereplő Hámánt. A perzsa király főembere fejébe vette, hogy kiirtja a zsidókat. Ebben a tervében csalatkoznia kellett, mert az ÚR hűségesen őrizte népét, és így van ez ma is.

Detrich János, 18. csoport

Bertalan ifi

Szinte lehetetlenség szavakba öntennem azt, hogy a tábor milyen élményeket, emlékeket adott nekem. Nagyon nagy lelki erőt kaphattam, mely az elkövetkezendő időkben könnyebben átsegít majd a hétköznapi nehéz pillanataim.

Az idei tábor témája az Istennel való szövetség kialakítása és az emlékezés volt. Minden reggel egy újabb kérdésre adhattunk magunkban választ, amelyet a kiscsoportos beszélgetésekkor alkalmunk volt másokkal is megosztani. Napról napra újabb filmkockákat tekinthettünk meg, és azok témájáról közösen gondolkozhattunk.

Új táborozóként rengeteg élményben volt részem: gyülekezeti tagokat ismerhettem meg, kapcsolatokat teremthettem és új dolgokat tanulhattam. Megtapasztalhattam, hogy van egy másik nézőpont is, egy isteni nézőpont, a mi földi nézőpontunk mellett. Megerősítést kaphattunk arra a kérdésre, hogy kivel szeretnénk egy közösségbe tartozni, és a változó körülmények között kinek szeretnénk szolgálni.

Különböző lelki állapotban, különböző helyekről, különböző nehézségekkel érkezünk a táborba, és hasonló élményekkel és érzésekkel távozhattunk. Együtt élhettük át Isten hatalmas szeretetét és ölelő karjait az áhítatokon, a kiscsoportos beszélgetéseken, a zenés dicsőítéseken, az egyéni csendességgel, a záró alkalmon.

Hálás vagyok, és remélem, hogy jövőre újra találkozhatunk a táborban, és még többen részt vehetünk ebben a felemelő érzésben.

Váradi Dóra Zsófia, Agabosz ifi

Mindannyian vártuk ezt a tábor-
mégis félve gondoltunk arra,
hogy milyen lesz az „új hely”.

A lelkészeinkbe vetett bizalom és a kapott ige alapján tudtuk, hogy nekünk ide mennünk kell.

A hét során megálltunk, visszatekintettünk az elmúlt év, évtizedek mérföldköveire. Életünk változó körülményei között vajon kinek szolgálunk? Önvizsgálatot tartva adott a választási lehetőség. Mi az, amit tettem, Istennek tetszően cselekedtem-e, miben kell változnom. Ezeket átgondolva fontos, hogy engem hogyan lát Isten. Pecsétje rajta van azon a szövetségen az Ő vére által, hogy hozzá tartozom. A csoportbeszélgetésben ezekről szóltunk és osztottuk meg személyes gondolatainkat, egymás bizonyágtételeinek kapcsán. Így kerülhetett sor a hét folyamán egy ünnepélyes fogadalomtételre, amelyben megélhettem Isten kegyelme által kapott megújító szövetségét, majd elvonulva csendben lejegyezhettem szerződésemet.

Isten iránti hálával köszönöm a lelkészeknek végtelen és odaadó munkájuk gyümölcsét, a 25. többgenerációs tábor szervezését és a személyesen kapott szeretetet.

Tóth Béla Bertalan, 17. csoport

Zenekar

Akishittan csoportban tizenegy gyermek vett részt a héten. Minden délelőtt az aznap esti alkalmat készítettük elő, ezzel segítve a gyerekeket az esti áhítat megértésében. Ezt segítették még a csoportban tanult énekek, a füzetvezetés, színezés, bibliai igék kívülről történő magtanulása is. Minden nap egy mini kirándulást tettünk a táboron belül. A gyerekek nagy örömmel érkeztek a foglalkozásokra, délutánonként pedig különböző sport-, kreatív- vagy egyéb tevékenységeken vehettek részt. Ők így értékelték a hetet:

„A színezés és hogy sok pontot lehetett szerezni a foglalkozásokon.” *(Németh Sámuel)*

„A túrázások, és hogy a tóban egy jó nagy csukát láttam közelről.” *(Dezső Vencel)*

„A hittanos csoport és a tóhoz tett kirándulás volt a legjobb, ahol sikerül hatot kacsázni egy kavicsal.” *(Szolnoki Bálint)*

„A kézműves foglalkozások, különösen a batikolás, a körmön fonás és a szövés.” *(Pándy Anna)*

„A teaház, ahol megkóstolhattam mindenféle ízű teát és közben társasjátékoztunk. Otthon is csinálunk teaházat. Jó volt medencézni is. Én nem fáztam.” *(Nagy András)*

„A gyertyamártás tetszett legjobban, többféle színűt is készítettem.” *(Püski Panna)*

„A gyöngyfűzés nagyon jó volt. Kék-zöld színűgyűrűt fűztem belőle.” *(Gulyás Réka)*

„A medencézés, vízbe ugrálás, kézműveskedéskor a tárolódoboz készítése.” *(Fésüs Hanna)*

„A 6 km-es túra a hegyekben. Érdekes volt látni egy régi kőbányát.” *(Barkó András)*

„A nagytúra anyáival. Egy kicsit el is fáradtam, de azért jó volt.” *(Tóth Áron)*

*Bokor Zsolt, Bokorné Máthé Gabriella,
Kishittan*

2021. augusztus másodikát úgy vártam, mint a Messiást. Ezt nem megmosolyogtató szállóigének szánom. Azt gondoltam, hogy nekem ez a tábor lelki újjászületés lesz.

Sok év eltelt azóta, hogy utoljára táborban voltam. Életemben nagy változások történtek, munkahelyemen is, a családban is. Gyermekünk, akik a régi táborokban akkorák voltak, mint most a korosztályuk gyermekei, már önálló életet élnek. Az Úristen hat unokával ajándékozott meg minket. Idős családtagjaink egyre gyengébbek, elesettebbek lettek, többen súlyos betegségben szenvedtek. Hosszú éveken keresztül a munka és a család mellett öt idős szeretettünkről is gondoskodnom kellett. Tettem a dolgom, de a teher alatt egyre fáradtabb, lelkileg erőtlenebb lettem. A mindennapi teendők, nehézségek mellett sokszor egyedül maradtam a döntéseknél. Éreztem magamon a kiégés, fizikai, lelki fáradtság jeleit. Akiknek S.O.S.-jeleket küldtem, nem ismerték fel, vagy elfordultak tőlem. Nagy csalódások értek, melyeket egyedül kellett elhordoznom.

Felismertem, hogy eltávolodtam Istentől, már imában sem tudtam felé fordulni. Tudtam, hogy mi hiányzik az életemből, de nem tudtam hogyan kaphatnám vissza a régi mély hitemet, mellyel minden nehézséget könnyebb volt átvészelnem, elfogadni. Nem értettem, mi történik velem,

hová tűnt a hitem, bizalmam. Sodortak az események és egyre távolodtam. Próbálkoztam, de lehetőség sem volt kettesben lenni Istennel.

És jött a Covid és megállított. Istenhez vezetett. A kórházi ágyon találtam újra rá. Arra a meleg, átölelő, igazi szeretetre, amit csak Istentől kaphatunk. Ott éreztem, hogy nem ő hagyott el engem. Kerestem valamit, amivel nyilvánvalóvá válik, hogy újra hozzá tartozom. Hála legyen Istennek, a kórházban egy hét alatt meggyógyultam, és újra rám bízott két beteg családtagot.

Tehát a tábort úgy vártam, mint a Messiást! Nem tudtam, mi lesz a téma, nem tudtam, kikkel leszek egy csoportban. Máskor ez mindig márhetekkel előtte foglalkoztatott. Mikor meghallottam a Jeremiás 31:31 sorait, tudtam, hogy nekem most erre van szükségem, új szövetség kötésére, és hogy Isten az Ő törvényét a bensőmbé helyezze és a szívembe írja végérvényesen. Ez a hét azt adta nekem lelkiekben, csoportunk tagjai által, amire a legnagyobb szükségem volt. Velük átélhettem, hogy „itt van Isten köztünk”, nemcsak az elvonuláskor, hanem egész héten.

Hála a tábor minden pillanatáért! Köszönet azért, hogy a vállán hordozott Isten a nehéz időkben!

Áldjad, óvd, Uram, gyülekezetünk minden tagját!

Soltészné Csorba Ildikó, 15. csoport

Az újonnan megalakult Círus és Dániel ifik

Új táborozóként nagy izgalommal indultam el a vadregényes felsőtárkányi gyülekezeti táborba. Jó volt az Isten üzenetét megkapni, engedelmeskedni a hívó szónak, és néhány napot eltölteni az Ő terve szerint. Örök szeretettel szeret az Úr! – így kiálthattam fel már az első nap után. Éreztem a szeretetét, vezetését minden nap a reggeli és esti dicsőítő énekek éneklésekor, kiscsoportos beszélgetések alkalmával, az egyéni csendes percekben és a túrák során. Hálás vagyok a földi és isteni sikron való gondolkodásért, eljuthattam így a csüggedés állapotától a hálaadásig. Az emlékekről való beszélgetések és azok más oldalról való megközelítése lehetőséget adtak arra, hogy a csendes elvonulás alkalmával azokat letéve, elfogadjam az Isten által felkínált új szövetséget. A tábori élményemet a gyerekszületés képéhez tudnám hasonlítani. Vártam, izgultam, és egyszer csak a kezemben tarthattam Isten ajándékát. Vágytam a táborba, egyre türelmetlenebbül, mikor mehetek már, mi fog történni, és aztán új utat, új szövetséget, új lelki testvéreket kaptam ajándékba. A csoportom tagjai építően hatottak rám a beszélgetések alkalmával, ez hozzá fog segíteni, hogy testvéri közösségben is megélhetem a hitemet, illetve megtapasztalhatom a csoporthoz való tartozás áldott pillanatait.

Váradiné Széll Erzsébet, 14. csoport

Teabázisban

A tábori szabadulószoza első feladataként egy titkosírást kellett a csapatoknak megfejteniük. A rejtjeles üzenet utasítását követve eszperente nyelven mutatkozott be minden csapat. Olyan jól sikerült, szellemes megoldások születtek, hogy megérdemlik a szélesebb nyilvánosságot is. A következőkben öt csapat feladatmegoldását közöljük, az ifis és a hittanos-felnőtt csapatokat nem választva szét:

1. E teremben eme kegyes emberek nem esztelen cselekszenek. Keresnek, esetleg nyernek, s mehetnek. Tettek mezeje nem lehet ellenek.

2. Eme remek helyen e kedves emberek rengeteget cselekedve megmenekednek. Ezen emberek szeretetteljesek, rejtelmesekek, kedvesek. Mennybe mennek, s ez remek!

3. Ezen helyen nyerte meg e lelkes gyereksereg eme versenyt. Esztelen ellenfelek ellen veretlenek lettek. Szeretet szelleme fel lehetelve eme lelkekben.

4. Emberek egyvelege, melyek egy helyen leledzenek. Kedves gyerek: egy meg egy meg egy meg egy. Felcseperedett emberek: egy meg egy meg egy. Nyertesek lesznek.

5. Egy meg egy meg egy gyerek – szertelen szerzetek – eszeveszett sereg. Ketten zeneszerelenben, emezek gyermekeket fejlesztenek, egy meg enterez.

A csapatok a többi feladatot is remekül megoldották, így mindenki kiszabadult. A tábor két délutánján 12 csapat, összesen majdnem 100 táborozó vett részt a játéokban.

Kozma György, 16. csoport

A több éve ismert, jól működő tábori helyszín után, az idén új helyre mentünk. Sok volt bennem a bizonytalanság, az ismeretlentől való félelem. A fenti gondolat megnyugtatót: bármilyen lesz az új hely, rajtunk, gyülekezeti tagokon múlik, milyen lesz a tábor, és a lényeg az, kit teszünk középpontba, kivel töltjük meg a lelkünket. Majd jött az ige is: „akik Istent szeretik, minden a javukra van”. Ezzel a reménységgel érkeztem meg, és ezzel a reménységgel is indultam haza.

Tizenöt gyermekkel foglalkoztunk délelőttönként, Feketéné Kovács Kittivel. A korosztály sajátosságait figyelembe véve, a bibliai történeteket sok játékkal, énekkel, mozgással, kézimunka-tevékenységgel hoztuk közelebb a gyerekekhez. Volt alkalom az elcsendesedésre, imádkozásra is. A történeteken keresztül megtanultuk, milyen fontos az Isten iránti engedelmesség, és azt is, hogy a hitünk a legvadabb dolgoktól is megszabadít minket. A táborgyertyán a szívárványról énekeltünk és mondtunk verset. Az igét is megtanultuk: „Szívárványívemet helyezem a felhőkre, az lesz a jele a szövetségnek, melyet én a világgal kötök.”

Tanulhattunk a gyerekektől. Jó volt látni őket, hogy az elmúlt időszak bezártsága után felszabadultan játszottak a hatalmas tölgyek alatt. Ők még igazán meglátják mi a lényeg: felfedezték melyik fára lehet felmászni, ujjongva üdvözölték a rókákat, kincsként gyűjtötték a szürke köveket. Egyszerűen örömet találtak a teremtet világban.

Hálás vagyok Istennek, hogy a gyülekezet tagja vagyok, én és a családom az Urat szolgáljuk.

Mile Anita, Óvoda

Nem voltak előre megfogalmazott elvárásaim, és összehasonlítási alapom sem a korábbi táborokkal. Nyitott lélekkel érkeztem, családommal együtt. Arcról, vagy már névről is ismertünk több gyülekezeti tagot, gyermekeink azonnal beolvadtak a gyerekseregbe. A felnőtt kiscsoportos beszélgetések alkalmával jó volt megismerni a már ismerős arcok mögött rejlő emberi lelkületet. Bátorítóan hallgattam nyitottságukból eredő őszinte megnyilvánulásukat Istenhez kötődő viszonyukról.

A tábor átölelő, Istentől eredő szeretet-hullám gyakran a környezethez illően, szelíd erdei kis könnypatakba állt össze, melyet érzelmeink is tápláltak. Felszabadult embereket láttam, akik előítélet nélkül, szeretetből, őszinte mosollyal közeledtek egymáshoz.

Többször akadt alkalom elmélyült beszélgetésekre, vagy csak egyszerű ismerkedésre az ebédlő előtti sorban, a teaházban, a túrák alatt.

Meghatározó és lélekemelő volt számomra az élőzene átható ereje, ami az Urat dicsőítő közös énekléseket kísérte. A tábor lehetőséget nyújtott a testi-lelki feltöltődésre, hitünk megerősítésére, amit az Istennel kötött új szövetséggel pecsételtünk meg.

Gulyás László, 13. csoport

Kézműves foglalkozás

2021-ben Felsőhárkányban 262-én táboroztunk

Pár régebben látott ifis baráttal hamar megvolt újra a közös hang. Együttes erővel vágtunk neki a hétnek, és azok éjjeleinek, örülve, hogy már nem mi vagyunk a legkisebb ifi, hogy aztán közösen, egymás vállát támaszként használva próbáljunk énekelni képes állapotban maradni reggelenként. Az éneklés mindig jó volt napkezdésnek. Felébredtünk, és a felvezetéssel együtt alapot adott a beszélgetésekhez. Jó volt együtt Istent dicsőíteni.

A napok múlásával a délelőtti beszélgetések egyre jobban mélyültek, aminek szerintem a csúcspontja az volt, amikor mindenki kicsit elvonulhatott a természetbe, a maga csöndességébe, hogy közeledhessen Istenhez, új szövetséget kötve vele.

Délutánonként sok lehetőség volt eltölteni az időt. Nagy örömünkre szolgálatokat is végeztünk, mint például medenceörzés, teaházi szolgálat, táborgyertyai előadás.

Az esti áhítatok feltöltőek voltak, bár többeknek hiányzott az esti séta a templomba.

A hetet némi fáradtsággal, de lelkiileg frissen zártuk, sok nevetéssel és elmélyült beszélgetéssel.

Fazakas Bálint, Bertalan ifi

18. csoport

Nagy öröm és megtiszteltetés volt számomra augusztus első hetében a gyülekezettel táborozni. Két év várakozás után ismételten együtt lehetett a gyülekezet apraja és nagyja Felsőtárkányban. Új helyszín, új élmények, de egy valami nem változott: Istenünk szeretete, mely mindent és mindenkit átjárt. Úgy gondolom, a pandémia mindannyiunk életét próbára tette. Lelki feltöltődésre volt szükségünk, melyet itt, a hét nap alatt meg is kaptunk. A tábor megálmodói témának a szövetségkötést választották, melyet nap mint nap különböző megközelítésből próbáltak egyre mélyebben a szívünkre helyezni. Csodálatos érzés volt azt megtapasztalni, hogy ismeretlenként milyen nagy szeretettel fogadott a gyülekezet és a Fialat felnőttek csoportjának minden tagja és vezetője. Hálás vagyok a közös esti áhítatokért, dicsőítésekért. Köszönöm a kiscsoportos beszélgetéseket, az együtt emlékezést, nevetéseket, bizonyágtételeket, imaközösséget, őszinteséget, lelki feltöltődést, a társasjátékozásokat és a hajnalig tartó beszélgetéseket, amely által életre szóló barátságok kötődtek.

Köszönöm, hogy együtt végigjártuk Isten velünk való szövetségkötését a múltban, jelenben és a jövőben. Felejthetetlen élményekkel és emlékekkel lettem gazdagabb. Bízom benne, hogy jövőre is találkozunk!

Szilágyi Katalin, 11. csoport

Mi volt neked a legjobb?

Pándy Zsuzsi: Minden este volt! És tet-
szett az Alma együttes.

Nagy Orsi: Óh, a közös éneklésektől
nem volt jobb a héten!

Tamás Lili: A medencében egyszer csak
mi ketten voltunk benne! És sikerült ki-
szabadulnom a szabadulósobából is!

Molnár Lea: Sokat játszottam a szabad
levegőn, és nagyon élveztem.

Karap Virág: Örültem, hogy ebbe a cso-
portba kerülhettem, és találkozhattam a
barátnőmmel, és a keresztanyukámmal is!

Gulyás Réka: Nekem ez volt az első tá-
borom, ahol segíthettem a teaházban! A
mécsesek köré meg koszorút fontam.

Karap Anna: Én zsetonokat árultam a
teaházban!

Bokor Hanna: Mikor a teaházi sütemé-
nyeket kínáltam, sok hálás mosolyt kap-
tam érte!

Ács I. Ors: Nekem kiment a bokám foci-
zás közben, de szerencsére gyorsan meg-
gyógyultam.

Gulyás Lacika: Én meg elmehettem a na-
gyobb túrára!

Vaszkó Misi: A hittanosoknak szervezett
focibajnokság!

Hodosi Nándi: A bőséges kalácstól nem
is volt jobb a héten!

Ilyés Dóra: A lélegzetelállító kilátás a ki-
ránduláson.

Pándy Dorka: A kiscsoportos beszélge-
tések! Ja, meg a róka!

Ildikó néni: Isten simogató szeretetét át-
élhettem.

Véha Kriszti: Ebben az álomjő csoport-
ban ez volt a legjobb táborom a húsból.

Középhittan

Nekünk az első táborunk volt az
idei. Az erdő közepén álló kis
házban szálltunk meg, ahol friss
levegő vett minket körül. Minden nap
énekszóra ébredtünk. Reggeli után közö-
sen énekelünk a nagy sátorban. A regge-
li áhítatot mindig imádsággal zártuk, ami
külön is felemelő volt számunkra.

A mi kiscsoport-vezetőnk Koós Mátyás
lett, akivel a csoport-foglalkozásokon
kívül is nagyon jól el tudtunk beszélget-
ni. Ő nagyon sok témában választ tudott
adni kérdéseinkre, és nagyon jól össze-
barátkoztunk vele. A beszélgetéseken
sok mindenről szó esett, például Istennel
való kapcsolatunkról, a lelki világunkról,
vagy a bennünk lévő kérdésekről. Hét
elején megbeszéltük, hogy ki hol és ho-
gyan érzi magát a jelenben, ezt követően
pedig mindenki egyesével mesélt magá-
ról, aztán az isteni nézőpontra is rálátást
nyerhettünk, a hét vége felé pedig a sze-
mélyes elcsendesedés különösen is nagy
hatást gyakorolt ránk.

Ebéd után a barátokkal beszélgettünk, és
részt vettünk a kézműves foglalkozások-
kon. Az estét mindig áhítattal zártuk,
melyek egészen különlegesek voltak.
Akinek volt kedve hozzá, az a teaházban
egy forró tea mellett társasjátékozhatott
is. Összességében fantasztikusan érez-
tük magunkat a táborban, sok új barátot
szereztünk, Istennel való kapcsolatunkat
építhettük, és jövőre is nagyon szívesen
megyünk.

*Oláh Gréta, Bánfalvi Anna és
Hegedüs Dóra, Dániel ifi*

A táborgyertya végén odajött hozzánk valaki, és ennyit mondott: „Üdv újra itthon, a Nagyerdőn!” Ezzel a mondatával pontosan leírta az érzéseinket.

Nekünk ugyanis nemcsak egy év maradt ki a táborozásból, mint a gyülekezetnek, hanem hét.

Sokáig nem is volt kérdés, hogy a nyárnak állandó része a tábor, viszont amikor elköltöztünk Debrecenből, nem szerettük volna azzal fájdtani a szívünket, hogy továbbra is járunk a táborokba, és ezzel akaratlanul is hátráltatjuk magunkban azt, hogy beilleszkedjünk az új lakóhelyünk szerinti gyülekezetbe.

Miután viszont hazaköltöztünk, nem is volt kérdés, hogy nemcsak a gyülekezetbe fogunk újra járni, hanem táborba is megyünk.

Ez pedig tökéletes alkalom volt arra, hogy újra találkozzunk és beszélgessünk a régi ismerősökkel, és megismerkedjünk olyanokkal, akik akkor kerültek a gyülekezetbe, amíg mi távol voltunk.

A legfontosabb találkozás azonban ezen a héten is Azzal volt, aki husztonöt vagy hét éve, idén és jövőre is ugyanaz.

*Bécsi Gábor és Orosz Judit,
12. csoport*

Éneklés az esti ábítaton

Ovisok előadása a Táborgyertyán

Anya, Apa miért izgatottak? Mire készülnek? Csomagolnak. Sokáig ültünk az autóban. Hova érkeztünk? Sok-sok néni, bácsi, maszk nélkül. Sok gyerek, mint én, és nagyobbak is. Suhogó fák, sok érdekesség. Zenélnek és énekelnek. Mennyi boldog néni és bácsi, tapsoló gyerekek.

Délelőtt már nem alszom, így anya elvitt egy szobába, ahol sok érdekes játék volt. Motorra ültem, várat építettem, labdáztam, amit meg is kóstoltam. Rajzoltam és festettem, amit ki is tettünk a falra. Mikor anya kiment, sírtam, de ha jövőre jövünk és nagyobb leszek, elengedem anyát a csoportjába. Akik még délelőtt is alszanak, azokkal az esős nap délutánján találkoztam. Jövőre már ők is jönnek a bölcsődébe és új barátaim lesznek.

Mi is ott leszünk a képeken 25 év múlva, mint most a szüleink és nagyszüleink.

Koroknai Éva, Bölcsőde

zövetségmegújítás

Kedves Testvérek! Többszörös határhelyzeteket átélve, most ebben a táborban emlékeztünk a múltra emberi síkon és isteni nézőpontból is. Megvizsgáltuk magunkat, hitünket a változó körülmények között. Isten előtti személyes csendben megfogalmaztuk, kegyelmére válaszol az egyéni, szövetségi dokumentumunkat. A kiscsoportokban aláírtuk a szövetségekötésünk megújításának emlékeztető dokumentumát. A jövőre nézve pedig közösen erősíthetjük meg Urunk szövetségébe hívó szeretetének elfogadását. Újítsuk meg tehát a bibliai részletek segítségével, párbeszéd formában, korábbi elköteleződésünket.

Ének: Én kiválasztottalak téged...

1. Teremtő, szabadító, megváltó Isten

Liturgus: „Visszaemlékezem a régi napokra, végig gondolom minden tettetted, elmélkedem kezed alkotásain.” (Zsolt 143,5)

„Jöjjetek, lássátok az Úr tetteit, aki bámulatos dolgokat művel a földön!” (Zsolt 34,9)

Gyülekezet: „Emlékezetessé tette csodáit, kegyelmes és irgalmas az Úr. Eleddel adott az istenfélőknek. Gondoskodott népe megváltásáról, örökre elrendelte szövetségét, szent és félelmetes az ő neve.” (Zsolt 111,4-9)

L: „Kicsoda olyan Isten, mint te, aki megbocsátja a bűnt, és elengedi népe maradékának büntetését?” (Mik 7,18)

Gy.: „Irgalmas és kegyelmes az Úr.” (Zsolt 103,8) „Nem tartja meg haragját örökké, mert abban telik kedve, hogy kegyelmet ad. Újra irgalmas lesz hozzánk, eltapossa bűneinket, a tenger mélyére dobja vétünköt.” (Mik 7,18-19)

„Rejtsd el orcádat vétkeim elől, töröld el minden bűnömet. Tiszta szívet teremts

bennem, Istenem, és az erős lelket újítsd meg bennem!” (Zsolt 51,9-11)

„Istenünk, újíts meg bennünket! Ragyogtasd ránk orcádat, hogy megszabaduljunk!” (Zsolt 80,4)

Ének: Szentlélek jövel, szíviünk töltsd ma el...

2. Isten országa – gyülekezet

L.: „Hirdessétek velem az Úr nagyságát, magasztaljuk együtt az ő nevét!” (Zsolt 34,4)

Gy.: „Magasztallak téged Istenem, királyom. Magasztal Uram minden teremtményed, és híveid áldanak téged. Elmondják, hogy országod milyen dicsőséges és beszélnek hatalmadról, megismertetve az emberekkel az Úr hatalmas tetteit, országa ragyogó dicsőségét.” (Zsolt 145,8-12)

„Rólad szól dicséretem a nagy gyülekezetben, teljesítem fogadalmaimat az istenfélők előtt. Hirdetem nevedet testvéreimnek, dicsérlek a gyülekezetben.” (Zsolt 22,23-26)

3. Konkrét elköteleződés

L.: „Válasszátok ki még ma, hogy kit akartok szolgálni. Én és az én házam népe az Urat szolgáljuk.” (Józs 24,15)

Gy.: „Az Urat, a mi Istenünket akarjuk szolgálni, és az ő szavára hallgatunk.” (Józs 24,24) „Hiszen egy Lélek által mi is mindnyájan egy testté kereszteltettünk, és egy Lélekkel itattattunk meg.” (1Kor 12,13)

L.: Most azért az Urat féljétek, és őt szolgáljátok tökéletesen. Távolítsátok azokat az isteneket, amelyeket atyáitok szolgáltak.” (Józs 24,14) „Menjetek be kapuin hálaénekkel, udvaraiba dicséretekkel.” (Zsolt 100,4)

Gy.: „Elfogadom parancsolataidat, mert szeretem őket.” (Zsolt 119,48)

„Támogass, hogy taníthassam utaidra a hűtleneket és a vétkesek megtérjenek hozzád.” (Zsolt 51,15)

„Kész a szívem, Istenem, kész a szívem arra, hogy énekeljek és zengedezzek.

Magasztallak Uram a népek között, zsol-
tárt zengek rólad a nemzetek között, mert
szereteted az égig ér.” (Zsolt 57,8-10)
Ének: Szentlélek jövel, szívünk töltsd ma...

4. Segítség kérés a teljesítéshez

L.: „Nem tudjátok ti szolgálni az Urat!
Mert szent Isten ő.” (Józs 24,19)

Gy.: „Önként vállalt fogadalmaimat
fogadd kegyesen Uram és taníts engem
döntéseidre.” (Zsolt 119,108)

„Nem mintha már elértem volna mind-
ezt, vagy már célnál volnék, de igyek-
szem, hogy meg is ragadjam, mert engem
is megragadott a Krisztus Jézus.” (Fil 3,12)

„Segítségedben reménykedem Uram és
teljesítem parancsolataidat.” (Zsolt 119,116)

„Én megfogadom, Istenem, parancsola-
taidat. Támogass engem ígéreted szerint,
hogy éljek.” (Zsolt 119,115-116)

„Legyen velünk Istenünknek az Úrnak
jóindulata. Kezeink munkáját tedd mara-
dandóvá.” (Zsolt 90,17)

„Tartsd meg életemet, hogy dicsérhesse-
lek és döntéseiddel segíts engem!” (Zsolt
119,176) Ámen!

Ének: Jézusom kész a szívem...

Szövetségmegújító ima

Uram!

Gyermeked vagyok – te Atyám
vagy

Te alkottál – én szolgállak
Te szólítasz – én hallgatok
Én kérdezek – te választ adsz
Én elhagylak – te utánam jössz
Én leborulok – te megbocsátasz
Te megváltottál – én elfogadom
Tied vagyok – enyém vagy
Tökéletes vagy – én betöltekezem veled
Te bölcs vagy – én vágyom rád
Hálás vagyok – te velem örülsz
Sérült vagyok – neked is fáj
Meghaltál értem – én szabad vagyok
Lelkedet adod – én hirdetem neved
Te bízol bennem – én bízom benned
Te áldássá teszel engem –
Hűséges akarok lenni hozzád, téged
választalak
Te közösséget adsz – én dicsőítelek
Én meghalok – te feltámadtál
Te élsz és én is élni fogok
Te szeretsz – én szeretlek!
Uram, én elindulok – te jössz velem!
Ámen!

Bertha Zoltán

„Ne félj, mert én veled vagyok,
ne csüggedj, mert én vagyok Istened!
Megerősítelek, meg is segítelek,
sőt győzelmes jobbbal
támogatlak.”
(Ézs 41,10)

Mind a 25 alkalommal együtt táborozók

Kancsósok – akik huszadszor táboroztak

Esti éneklés

Csuprosok – akik tizedszer táboroztak

Teabáz

Szilász ifi

Túra

Közös éneklés

Szivárvány –
a Debrecen-Nagyterdei Református
Egyházközség hírlevele
4032 Debrecen, Bolyai u. 25.
Telefon: (52) 410-811
Felelős kiadó: Püski Lajos
Nyomda: Litográfia Készült 500 példányban
29. évfolyam 9. szám Megjelenik havonta
Egyházközségünk számlaszáma:
11738008-20012917
E-mail: refnagyerdo@gmail.com
Gyülekezeti honlapunk: www.refnagyerdo.hu

„Idén a sátor alja új hely volt”

